

[Westh]

Af bemærkningerne til beslutningsforslaget fremgår det, at det radikale venstre finder, at egnsudviklingsloven har virket efter sin hensigt og gjort det skæve Danmark mindre skævt, hvilket vi i den socialdemokratiske gruppe er enige med forslagsstillerne i. Forslagsstillerne mener imidlertid, at loven i for høj grad tilgodeser de lidt større byer, hvortil henregnes, så vidt jeg kan forstå, også byer på et par tusinde indbyggere.

Da de ansøgende firmaer i næsten alle tilfælde har ønsket en placering i disse byer, er det naturligt, at dette er imødekommet af egnsudviklingsrådet. Egsudviklingsrådet har endvidere imødekommet ansøgninger også fra mindre lokaliteter. Vi er derfor i min gruppe ikke sikker på, at det radikale venstre har ret i, at der er de helt store problemer på dette område, men vi vil naturligvis gerne være med til at drøfte spørgsmålet i udvalget.

Jeg vil dog om den foreslåede fremgangsmåde med mange forskellige støttesatser på grundlag af mange forskellige indikatorer sige, at fremgangsmåden virker noget uoverskuelig og nok vil være meget u håndterlig og besværlig i det praktiske arbejde.

Med hensyn til beslutningsforslagets punkt 2 vil jeg blot sige, at kommuner kan opføre erhvervsejendomme, så vi kan ikke her umiddelbart se problemerne. Men vi vil naturligvis også gerne drøfte eventuelle problemer, hvis det radikale venstre kan påpege sådanne, f. eks. gennem eksempler.

Ernst Schmidt (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede på grund af udvalgsarbejde, skal jeg redgøre for fremskridtspartiets syn på beslutningsforslaget, der ligger her, fremsat af de radikale.

I bemærkningerne til dette beslutningsforslag skriver forslagsstillerne, at egnsudviklingsloven har været årsag til, at det skæve Danmark er blevet lidt mindre skævt. Da loven blev vedtaget i 1958, var størstedelen af den danske industri koncentreret om storbyerne, især Københavnsområdet. I 1958 havde København 48 pct. af den samlede industribeskæftigelse. I dag er den nede på 15 pct. Vest for Storebælt er nu placeret 55 pct. af industrien. Så kan man jo spørge sig selv, hvori skævheden nu består.

Selv om vi ikke havde haft egnsudviklingsloven, især i de sidste 10 år, tror jeg, at denne udvikling alligevel ville have fundet sted. Den tyrkeretro, der tidligere var fremherskende, at industrien hørte hjemme i storbyerne, er blevet sat kraftigt til vægs i det sidste årti.

Vi mener imidlertid, at indførelse af ændrede regler for tildeling af egnsudviklingsstøtte er passé. Det er ikke egnsudviklingsstøtte som sådan, der er brug for. Der er brug for helt andre ting for at få erhvervslivet til at fungere, nemlig at vi afhjælper de helt urimelige forhold, som erhvervslivet lever under på mange måder. Jeg må i den forbindelse sige, at det er med stor glæde, man modtager de forskellige beslutningsforslag, der nu fremkommer, og også ministerens udtalelser om erhvervslivet, samt at der nu er nedsat en landsbykommission. Jeg tror, det er den vej, vi skal gå, i stedet for at tro, at vi kan ordne noget ved egnsudvikling.

Ingen må nemlig tro, at der bliver flere arbejdspladser ved at ændre på de regler, vi har nu. Man opnår højst at flytte arbejdsløsheden fra ét område til et andet, og man opnår også en vis form for konkurrenceforvriddning ved at give enkelte virksomheder, som flytter til en bestemt egn, tilskud, således at de kan påføre andre virksomheder inden for samme branche unødigt konkurrence. Vi har flere eksempler herpå, som jeg ikke skal komme ind på her.

Det, der betyder noget, er som sagt ikke, at en virksomhed har fået støtte til at flytte fra et industricenter til industrifattige egne. Ofte er dette sket i et forgæves forsøg på at overleve. Det, der betyder noget, er, at der i de sidste 15-20 år er opstået skønmæssigt 1.000 helt nye virksomheder rundt om i landet uden statslig fødselshjælp. Disse virksomheder er på grund af konjunkturerne kommet ud i vanskeligheder, og det har været vanskeligt at starte nye virksomheder, bl. a. på grund af vores land- og byzonenlov. Den slags ting mener vi i fremskridtspartiet at det må være rimeligt at se mere på, hvorfor vi også har stillet forslag i den anledning.

Undersøgelser har også vist, at provinsen har haft den procentvis største vækst i industribeskæftigelse, navnlig i de senere år. Et andet interessant resultat er, at det også er industrien, der bedst har kunnet fastholde beskæftigelsen i 1970ernes økonomiske krise.